

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy hóra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével
szemben,
hová az előfizetések és a
lapszékküldésére vonatkozó
fólyólatások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl.

Nyugodtan alhatunk.

Pécs, 1899. november 2.

Az indemnity-javaslat tárgyalásakor a képviselőház pénzügyi bizottságában az ellenzéki tagok szóvá tették azt a bizonytalanságot, a melynek az ország gazdasági helyzete kiteve van az osztrák parlamentben ellenünk érvényesülő ellenséges hangulat következtében. Arra sem igen mutatkozik kilátás, hogy a 14. §. alapján oktroyált kiegyezési rendelkezéseket a Reichsrath jóváhagyja, az meg teljesen bizonyos, hogy a fogyasztási adók átutalásáról szóló megállapodásokat, a melyeket még a 14. §. segítségével sem mert vagy nem akart az osztrák kormány életbe léptetni, a Reichsrath föltétlenül vissza fogja vetni, ha a magyar kvóta megfelelő fölemelésével teljes kárpótlást nem kap, vagyis ha azt, amit a fogyasztási adók eddigi igazságtalan rendszerének megszüntetésével nyerünk, kvótánk igazságtalan fölemelésével vissza nem adjuk az éhes Ausztriának.

Szell Kálmán ezekre az ellenzéki aggodalmakra teljesen megnyugtató választ adott; legalább a kormánypárti sajtó így fogja föl a dolgot s boldog megnyugvással kiáltja a nemzet fölébe: ahatsz nyugodtan, mert álmaid fölött őrködik a providenciális államférfi, a klauzulasz miniszterelnök!

Szell Kálmán ugyanis kijelentette, hogy az ország gazdasági helyzetét nem látja bizonytalannak. Ez irányban is bizto-

sítottak látja az ország érdekeit, csakis az elintézés módja van még Ausztriában függőben. Teljesen bizik abban, hogy maguk a megállapodások, amint a törvény előírja, január elsejével életbe lépnek. Ha ez nem történne meg, meg van óva minden jogunk s azokkal élhetünk minden irányban. Arra a nem várt esetre, ha Ausztria a kikötött reciprocitást megsértene, igen sok fegyver van az ország kezében, a melyekkel jogainak érvényt szerezhet.

Hát hogy az aggodalmakat teljesen igazoló osztrák hangulat dacára a magyar miniszterelnök mégis olyan nagyon biztosra veszi, miszerint a gazdasági kiegyezést semmiféle veszedelem nem fenyegeti s az összes megállapodások január elsejével tényleg életbe fognak lépni, annak a titka vagy abban rejlik, hogy Szell Kálmánnak legkisebb kétsége sincsen afelől, miszerint a magyar országgyűlés készséggel megszavazza majd kvótáknak olyan mérvű fölemelését, amely az osztrák parlamentet is hajlandóvá teszi az összes kiegyezési javaslatok elfogadására; vagy pedig olyan titkos megegyezése van az osztrák kormánnyal, hogy az osztrák parlament rögtön szétkergetik, mielőtt ott a kiegyezési javaslatok visszavetése valószínűnek látszik s akkor már nem a parlament nélkül, hanem határozottan a parlament ellenére fogják abszolút császári hatalomszóval a reciprocitást biztosítani.

Ilyen értelemben vezércikkhezett a napokban a „Budapesti Hirlap“ is, azt fejtegetvén, hogy mi most már nyugodt szemléldi lehetünk a Reichsrath küzdelmeinek, azok a kiegyezést semmiféle irányban többé nem veszélyeztethetik. A kiegyezés 1907-ig minden körülmények között érvényesülni fog úgy, mint azt a magyar törvény meghatározza: ha az osztrák parlament hozzájárul, úgy kifogástalan alkotmányos módon; ha pedig nem járul hozzá, akkor császári hatalomszóval; de hogy az osztrák népek alkotmányos képviseletének az a hatása lehessen, hogy a reciprocitás Ausztria részéről megtagadtassék: az meg nem történhetik.

Ez az érteleme lehet csak Szell Kálmán ama kijelentésének is, hogy „csakis az elintézés módja van még függőben Ausztriában“.

És az ilyen dologra mondják rá a magyar alkotmány és törvények őrei, hogy nyugodtak lehetünk, az ország érdekei biztosítva vannak. Akkor, a mikor a Reichsrathban minden törvényhozói működést lehetetlenné tett a németek fektelen obstrukciója, még plauzibilisnek látszott az az okoskodás, hogy császári rendeletekkel kell életbeléptetni azt a kiegyezést, a melyet Ausztria parlamentjének többsége elfogadni hajlandó, de amely akarata a kisebbség egy töredékének fektelenkedése miatt törvényes formában nem érvényesülhet.

De a mikor a parlament működik és

A „Pécsi Figyelő“ tárcája.

A kibic, mint olyan.

Jelenleg Ábrahám szentséges kebelében nyugvó, de valamikor in floribus létezett Ben Akiba József, híres izraelita főrabbi hatalmasan elvetette a sulykot, mikor azt állította, hogy semmi sem új a nap alatt.

Legalább Gadelja ur, kinél senki sem tiszteli jobban az ősi hagyományokat, ezen a véleményen volt, mikor látta, hogyan bukott el a piócanyereskedő kvart-ász-bellával a kezében. S miután az egész gyülekezet megegyezett abban, hogy ilyesmi még nem fordult elő, mióta az Ur parancsára világosság lőn, nekem sincs okom arra, hogy Ben Akiba ur emléket indokolatlan védelemben részesítsem, annál kevésbé, mivel Gadelja urat tisztelem, mint föltétlenül szavahihető s bizonyos titokzatos nymbussal körülvevett férfit.

Ezt a nymbust annak köszönheti Gadelja ur, hogy igazi mintakép volt. Ezzel persze nem sok van mondva, hiszen többé-kevésbé mindenki annak tartja magát. De ha hozzáteszem, hogy a kibiceknek volt mintaképe, akkor meg már épen semmit sem mondtam, mert nincs a nagy ég alatt olyan kibic, a ki tökéletesnek ne tartaná magát.

Persze a játékos egészen más véleményen van és azt állítja, hogy minden kibic legalább is kiállhatatlan.

Mindkét álláspont végletekben fekszik. Én teljesen pártatlanul fogok itélni e tekintetben s könnyebbség céljából csoportosítani fogom a kibiceket.

Kezdjük a ritkább fajkon:

I. A kedves kibic. Kiveszőben levő faj. Ez idő szerint Gadalje az egyedüli képviselője, a minthogy nevezett ur senmi hajlandóságot sem mutat arra, hogy nyakát házasság igájába hajtsa, minden valószínűség szerint nemsokára még az emléke is elpusztul a kedves kibicnek. Lényeges ismertető jelei: Mindenki szívesen látja, mert szerencsét hoz magával. Játékosa mindig nyer. S ha Fortuna istenasszony mégis hűtlenné lesz hozzá valamikor, nagyuri grandezzaival ajánlja magát. Rendesen jobb szivart sziv s rettenetes módon lenéz minden kibic fajt.

II. Az alvó kibic. Csaknem oly ritka, mint az előbbi. Leül a játékos mellé s a következő percben már alszik. Két alfaja van, u. m. szorosabb értelemben vett alvó kibic. Ez utóbbi különösen ellenszenves fogadtatásban részesül. Mindkettő megegyezik abban, hogy nem beszél (kivéve természetesen az alva beszélő kibicet, a mi csak a legritkább esetben fordul elő) és csak a rekontrára neszel föl. Néha subkontraig kell menni. Megdörzsölvén szeméit, alapos információt sze-

rez a fontos eset részletei felől, azután ismét Morpheus karjaiba veti magát.

Némileg rokon az előbbivel

III. Olvasó kibic. A különbség köztük csak annyi, hogy ez nem alszik, hanem újságot olvas. Jóval kellemetlenebb az előbbinél, mert sohasem mulasztja el a játékosokat egy-egy sensációsabb hírre figyelmeztetni. Olykor a vezércikkből tart felolvasást. Csak többszöri letorkolás után hallgat el. Megnézi óráját s azzal a kijelentéssel, hogy sürgős dolga van, köszönet nélkül távozik.

IV. Az álló kibic. Rendesen csapatosan tanyázik. Magánosan csak ritkán látható. 5—6, de néha több is körülállja az asztalt s a játékosok vállára könyökölve sokat mondó mosolyal, vagy elégedett főbólintással kíséri a játszma menetét. Nagyon ragaszkodó természetű, csak a tizedik oldalbalökésre hagyja el a tért.

V. A vándor kibic. Tartózkodása nincs állandó helyhez kötve. Egyik játékostól a másikhoz megy és a székek húzásával — tolásával igyekszik változatossá tenni a játszma egyhanguságát. Nagy ügyességet mutat a chancek mérlegelésében. Mellékfoglalkozásként a partnerek point-jét számolja össze hirtelen. Ritkán van megelégedve és szentelően hangoztatja, hogy ő szerencsés kibic. E faj sajnálatos módon szaporodik.

Eppen ellentéte ennek a

az eléje terjesztett javaslatokat az a veszedelem fenyegeti, hogy azokat az alkotmányos többség visszaveti: akkor a parlamentnek ebből az okból való szétfelbontása s a többség által ellenzett javaslatoknak abszolút hatalomszóval való életbeléptetése már egyjelentőségű a parlamenti alkotmányosságnak eltörlésével s a legridegebb abszolútizmus nyílt életbe léptetésével.

S ezzel szemben a kormánypárti sajtónak az a tanítása, hogy Magyarországnak semmi köze ahhoz a módhoz, a melylyel Ausztriában a kiegyezési megállapodásokra vonatkozó reciprocitás biztosítatik, nyílt megtagadása annak az alaptörvénynek, a melyre az egész kormánypárt, mint megváltozhatatlan evangéliumra esküszik s a mely egyik alapföltételül állította föl, hogy Magyarország bármiféle közös érdekű ügyekre nézve Ausztriának csak alkotmányos képviselőivel léphet érintkezésbe.

A gyáva megalkuvás vitézei nem veszik észre, vagy mások elől akarják eltakarni azt az igazságot, hogy a hatvanhetes törvénynek ez a kikötése egyik legerősebb biztosítéka a mi alkotmányunknak is. Mert ha Magyarország most a hamis prófétákra hallgatva elfogadja azt a tételt, hogy a kiegyezés Ausztria törvényes képviselőinek, az alkotmányos parlamentnek ellenkező állásfoglalása dacára életbe léptethető abszolút uralkodói hatalomszóval is: akkor alá kell magukat vetni annak is, hogy a magyar országgyűlés ellenzése dacára uralkodói hatalomszóval esetleg egy következő más gazdasági rendezés oktroyáltassék.

A 14. §. Ausztriában is csak az alkotmányos képviselővel harmoniában alkalmazható; ha tehát azt a népképviselő akaratával ellenkező intézkedések tételére használják, az éppen olyan törvénytelen dolog, mintha nálunk tennének ilyen intézkedéseket: Magyarországnak tehát a saját gazdasági berendezésére nézve ezt törvényesnek elfogadnia nem szabad, akár nálunk, akár Ausztriában lenne csak ily módon fönnttartható a közösség.

Persze mindez csak akadémikus értékű okoskodás a mi mai viszonyaink között, mert a harminc éves elalkuvás, a politikai korrupció annyira kiölte nálunk minden közéleti tényezőből az ellenállási képességet, hogy nálunk el sem képzelhető az az eshetőség, miszerint az országgyűlés bármiben is ellentmondjon a bécsi abszolút akaratnak.

A mi alkotmányos képviselőtünk nem egyébre való, mint hogy az alkotmányosság mázával lássa el azt az abszolút akaratot s így majd csak teljesíti mindazokat a követeléseket, a melyekhez az osztrákok a kiegyezés elfogadását kötik; mert a bécsi abszolút akarat a közösséget megbolygatni nem engedi, engedni fog tehát az opportunus magyar, aki nem azért formulázza az önállósághoz való jogát, mintha azzal valaha is élni akarna.

Ujoncok esküje.

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. november 2.

A folyó évben bevonult katonagyerekek f. hó 1-én tették le a hivatalos ünnepélyes esküt. Az eskütelést a buza-téren tábori misével kapcsolatban akarták megtartani, ez azonban a szeles, rossz idő miatt nem volt lehetséges s így az ujoncok hosszú sorban, az 52 ik gyalogezred zenekarának vidám hangjai mellett a belvárosi templomba vonultak.

Az első padosokat *Panos, Udvarnok, Eckensberger, Czankl* és *Butykay* ezredesek foglalták el, majd az egyes csapattisztek vezetése mellett először az 52-ik gyalogezred önkéntesei, utánuk az ujoncok sorakoztak.

Majd a 19-ik honvédegylezred és a 8-ik huszárezred tisztjei, önkéntesei és ujoncai foglalták el a templom hajóját.

Az ünnepies eskütelést után *Magenheim* József belvárosi plébános az alábbi lendületes beszédet intézte a katonákhoz:

»Katonák! Ti ma Isten előtt szent esküt tesztek, hogy zászlótokhoz, katonai kötelességeitekhez hívek maradtok mindhalálig. Tudom, hogy néhány nap előtt fájt szívetek, vörző kebelletel könnyes szemekkel váltatok meg családotok köréből s jöttetek ide, hová a köte-

játszanak. Legkövetlenebbül saját játékosát veszélyezteti, kinek kezéből, ha nem inye szerint játszik, a kártyát is kiragadja és a ki örülhet, ha egyszerű »szamár« jelzővel kerül ki a vitából. Nagyon respectálják, mert szükség esetén attól sem riad vissza, hogy öklével szerezzen érvényt véleményének.

IX. A játszó kibic. Csak arra les, hogy játékosát helyettesíthesse. E célból a legraffináltabb eszközökhöz nyúl. Megüzeni a feleségének, hogy férje kártyázik. Ha sikerül a dolog, csillogó szemekkel ajánlkozik arra, hogy helyettesíteni fogja, míg visszajön. Olyankor a legholdogabb, ha minden játékos el tud tüntetni s rokonaival foglalhatja el helyüket. Bármily lelkiismeretesen végzi is feladatát, a rábízott pénzt elveszti s a visszatérő játékos azzal fogadja, hogy hallatlan pechje volt.

X. Az ellen kibic. Tulajdonképpen korcs faj. Nem játékos mellett ül, hanem az ellenfélhez szegődik s ott fejt ki a »contra-drukkot«. Ha az ellenfélnek rossz kártyája van, leírhatatlan az öröme. Ellenkező esetben elkomorul és szótlanul tűri szomszédja incselkedését. Mennél jobban szidalmazza, annál önértetesebb pillantásokat vet játékosra felé. Végre fölkel, hogy az őt joggal megillető helyet elfoglalja. Ha játékos ilyenkor a mellette levő üres széket félretolja, olyan arccal, a melyet csak egy legszentebb érzelmeiben sértett kibic vághat, a szomszédasztalhoz kerül.

lesség hívott benneteket; de szívetek szomorúságát a lelkesültség és büszke önértet érzelmeinek kell immár felváltani, ha meg gondoljátok, hogy kik vagytok és minő magasztos feladat várakozik reátok! Mert kik vagytok ti? Katonák vagytok, kiknek az a kötelessége, hogy a király és haza iránt hűségben példányképpül szolgáljatok mindenkinek; kiknek inkább százszor is meg kell halni, mintsem árnyékát is elkövetni a hűtlenségnek.

Ti reátok, kiket ifju erővel, duzzadó egészséggel áldott meg a jó Isten, bizza magát a koronás király és az egész haza. Lehet-e valami lélekemelőbb, nemesebb és magasztosabb, mint azon tudat, hogy ily fenséges feladatra méltóknak találtattatok? Reátok, a ti bátorságtokra, hűségtekre, izmos karjaitok erejére, fegyvereitekre bizza magát a legelső magyar ember, a király, a kinek hódolattal, szeretettel és hűséggel tartozik minden alattvalója, de különösen minden katonája, a kinek dicsősége a ti dicsőségtek, szerencséje a ti szerencsétek, szomorúsága és szerencsétlensége a ti szomorúságtok és szerencsétlenségtok is. Reátok és fegyvereitek hatalmára bizza magát az ország, az a haza, melynek áldásait élveztétek eddig

és élvezni fogjátok éltetek fogytaig, melynél szebb és jobb nincs a föld kerekén és a mely ellen hűtlenséget, árulást elkövetni egyenlő volna a legnagyobb gonoszszággal és gyalázzal. Ma, midőn esküszóval hűséget fogadtok zászlótoknak, ezzel tulajdonképpen a királynak és hazának esküdtök hűséget. Tartsátok meg esküötököt hiven és ingadozás, habozás nélkül a legnehezebb, legsúlyosabb körülmények közt is, még akkor is, ha tán a harcban sebektől borítva erőtlenül a földre hanyatlotok; még akkor is lelketek üdvösségén kívül egyetlen gondolatotok és vágyatok a zászló becsülete legyen. Ne feledjétek soha, hogy ha becsületességet követtek el, zászlótokhoz hűtlenek lesztek, megvetéssel fog benneteket mindenki emlegetni, még azok is, kik most ott hon fájt szívetek gondolnak reátok; ha ellenben hívek maradtok mindhalálig, ha későbbek lesztek véreteket az utolsó cseppig kiontani, mintsem hogy a zászlót, melynek előttetek a legdrágábbnak kell lenni, a ti hibátokból, gyávaságtokból a legkisebb szenny, a legcsekélyebb gyalázat is érje — ha becsület és bátorság vezérel benneteket tetteitekben, akkor dicsőség övezi majd neveiteket, akkor haló poraitokban is áldani fog benneteket a haza, a hazának minden hű fia. Ime előttetek a megvettetés, gyalázat és dicsőség, töletek függ,

XI. A potya kibic. A többi fajok kiméletlenül üldözik, mert benne vélik föltalálni az okát annak, hogy a kibic a játékosok részéről oly nagyfokú megvetésben részesülnek. Természetében sok van a hiénából. Kibicelése csak ürügy arra, hogy játékosát kifoszassa. Hűségesen szívja szivarjait s borából rendesen csak saját poharába tölt. Áldozata játékosának dicsőítésében kifogyhatatlan s páratlan készséggel nyújtja neki a gyufát, vagy vizet. Csak kivételes n távozik úgy, hogy kölcsönt nem kér. Éghajlatunk alatt elég gyakori.

XII. A szemtelen kibic. Leglényegesebb ismertető jele az, hogy csak akkor nem beszél, ha beteg. Minthogy azonban ilyenkor nyögni szokott, hallgatása fictio. Egyébként universal-tehetség. Föltalálhatók benne az összes fajok rossz tulajdonságai, habár reducált mértékben. Remekül kifejlett ösztöne mindig megpendíti azt a tárgyat, mely a játékosra a lehető legkellemetlenebb. Ha játékos azzal a bizonyos szarvas állattal jutott rokonságba, kifogyhatatlan a házi barát magasztalásában. Ha borus, szemébe nevet, ha örül, sajuálkozik rajta. Az önértetést csak hirből ismeri. A támadások ártalmatlanul pattognak le róla. Szemtelen, mint a piaci légy és szívós, mint a kulancs. A legkitartóbb valamennyi faj között. Nincs ellene védekezés. Hazája a nagy világ. Az éjjeli nap alatt úgy, mint a bak- és ráktérítő között mindenütt feltalálható.

VI. hű, vagy stabil kibic. Mindig legelső a láthatáron s párducszemekkel lesi áldozatát. Ha megtelepszik, nincs hatalom, mely elmozdithatná. Mindig peches. Játékosa előbb szép szóval, majd gorombasággal igyekszik őt eltávolítani. Addig marad, míg pénzt lát előtte. Ha az elfogyott, akkor még mindig marad, mert biztosra veszi, hogy megfordul a szerencse. Végre is a játékosnak kell föllátnia. Ha más ül le helyére, marad, de ha nem, akkor szó nélkül elsompolyog. Egy-egy kifejlett példány egész családokat képes tönkretenni.

VII. A korrigáló kibic. Sohasem mulasztja el megmondani, hogy hol volt a hiba, hogyan kellett volna játszani. Játék közben is folytonosan dirigál s ha elvész a játszma, azt mindig annak tulajdonítja, hogy tanácsait meg nem fogadták. Működése rendesen azzal végződik, hogy játékosát összevesz vele s félremagyarázhatatlan hajlandóságot mutat arra, hogy karhatalommal kényszerítse a kibicet visszavonulásra, mit azonban ő be nem várva, diszcréten távozik. Gyengébb idegzetű játékosok mindamellett bizonyos félelemmel párosult tiszteletet mutatnak irányában, mert könnyen

VIII. dühös kibicé fejlődhetik, a ki nem éri be azzal, hogy tanácsokat osztogat, hanem megköveteli, hogy kövessék is azokat. Magyarázatait az asztalra mért ökölcsepásokkal kíséri. Kimondja, hogy ma már senki sem tud játszani, legkevésbé pedig azok, a kik

hogy melyiket választjátok. De úgy segélyjen és áldjon meg benneteket a mindentudó és mindenható Isten, a mint eskütökhöz hívek maradtok.

Ezután imához vezényeltek s az esküt tett katonák a zenekarral élükön bevonultak laktanyáikba. A tegnapi ünnepély alkalmából az összes helyőrségi katonák ünnepi ebédet kaptak.

A felesége áldozata.

(Öngyilkos vármegyei díjnok.)

— Saját tudósítónktól. —

Pécs, 1899. november 2.

Mindenszentek napjának előestéjén sivitva fujt végig a dermesztő, hátborzongató őszi szél az est nyugalomával borított utcákon, maga előtt kergetve a fák lehullt sárga leveleit, az utca szürke porát, s aztán itt-ott hirtelen támadt forgószél gyanánt felkapott egy-egy csomó falevelet s vitte-vitte az utca másik végére, hol aztán szinte hivalkodva hatalmával, letette s szédítő táncban tovakeringve, megrázta a lombjukvesztett fák kiszáradt, reccogó ágait.

S ebben a félelmetes, misztikus szélviharban, mely pillanatra lecsendesedve, kipi-henni játszott a vad tánc fáradságait, hogy aztán ujult erővel kezdjen hozzá, dörrenő lövés zaja zavarta fel az utca csendjét s ijesztő viszhangra talált a tova suhanó szél sebes szárnyain.

Mindenszentek napjának előestéjén, midőn a támadt szélről azt mondják a babonás emberek, hogy a [halottaknak sírből fakadó sóhajai nőnek meg viharos szellé, egy ember dobta el a megunt életét, egy sokat zaklatott lélek keresett megnyugvást a Halál fenségesen csendes birodalmában, hol nincs szenvedés, nem létezik csalódás, hol feledve minden s hol nem piheg a delnő élvek után szomjuhozott keble, hol csendesen nyugszik a mágnás a szegény koldus mellett, ki gazdagon terített asztalának lehulló morzsáiból tengette nyomorral teli életét.

De mi történt voltaképen? Semmi. Egy ember, ki megunta életét, revolvert vásárolt, aztán ujjával megnyomta a fegyver ravaszát, melléből patakként ömlött a vér, arccal a földre bukott és meghalt.

A többi már igen közönséges dolog. Jöttek a hatóság emberei, feltették a hordágyra azt a kihült tetemet, kiszállították a hullaházba s aztán?

A mi ezután jön, az már a sírásó dolga.

*

A kibicszövetkezet. Előkelő fajok vezérlő körei már régen megpendítették azt az eszmét, hogy a potyakibicék kizárásával egy központi vezetés alatt álló nemzetközi kibicszövetkezet alakíttassék, fő- és alpáholyokkal. Tekintettel azonban a szövetségképes kibicék rengeteg számára, e terv kivihetetlen volt.

Ez a körülmény adta meg az impulzust arra, hogy egy kibic állam szervezése lépett az előbbi terv helyére, mely törekvés azonban dacára annak, hogy a játékosok megajánlották a terület megszerzésére szükséges összeget, szintén kudarcot vallott, mert egy olyan államban, a hol tisztán kibicék alkotják a nemzetet, maga a kitzüött államcél valósíthatatlan.

Nem marad más hátra, mint szűkebb korlátok közé szorítani a törekvést és más testületek példájára országos szövetséget alakítani. S tényleg, egy országos kibickongresszuson általános lelkesedés mellett megalakult a »Magyar kibicék országos szövetsége« s az alapszabályok kidolgozására egy 100-as bizottság küldetett ki. Minthogy azonban a szövetség céljára nézve megegyezésre jutni egyáltalában nem tudtak, a kibicszövetkezet ez idő szerint még csak mint pium desiderium létezik.

R. B.

A Kálvária utca esti csöndjét kedden úgy kilenc óra tájban egy revolverlövés zaja riasztotta fel, melynek hallatára csakhamar népessé vált az utca.

A 77-ik számú ház előtt egy ember feködött az utca sarában arccal bukva a földre, szájából patakként ömlött a vér.

Németh József, vármegyei díjnok volt az öngyilkos, kinek drámai fordulatokban valóban gazdag élete méltó befejezést nyert azal a gyilkos lövéssel.

Németh József szerény anyagi viszonyok között élt feleségével, kit rajongásig szeretett, míg nem két évvel ezelőtt egy nagynénjétől tízezer forintot örökölt.

A hirtelenül meggazdagodott emberek könnyelműségével szórta ezután a pénzt, mi-ben nagy segítségére volt a nálánál is jóval könnyelműbb felesége, az az asszonyi démon, ki szinte szándékosan üzte férjét a romlásba.

A színházban bérletet tartottak, ékszer-ekkel raktak teli magukat s végül — szinte furcsa elővigyázattal a »jövőre« — egy házat vettek a Kálvária-utcában, azt a házat, mely előtt az utca sarát öntözte a tulajdonosának vére.

Az asszony, — ugyanis — ki minden szeretet nélkül, durva kegyetlenséggel csak a maga jól megfontolt érdekeit védte, megtagadva férjétől szerelmét, őt megszökéssel fenyegetve, bűnös raffineriával arra kényszerítette az őt rajongásig szerető férjet, hogy a házat a felesége nevére irassa, neki ajándékozta.

S amint Németh József aláírta az ajándékozás szerződést, abban a pillanatban irta alá halálos ítéletét.

Az asszony most már, midőn a ház kizárólagos tulajdonosa lett, bestiális kegyetlenséggel üzte ki saját házából Németh Józsefet és szeretőt tartott.

Bármily furcsának tűnik is fel, dacára a méltatlan bánásmódnak, dacára az asszony ledér voltának, a férj még mindig szerette a feleségét s ambár elválva éltek egymástól, Németh József nem egyszer kész lett volna feleségének megbocsájtani s kérte, hogy engedje őt vissza a házhoz, az asszony azonban halani sem akart erről.

A napokban ismét ott járt Németh József a feleségénél s újra kérte, hogy fogadja őt vissza. Hosszas civódás után, mint már nem egyszer, az asszony rövid uton elutasította férjét, sőt midőn a férje a saját ruháit kérte, még ezt sem adta ki neki.

Mindez annyira elkészerítette Németh Józsefet, hogy magához véve revolverét, elment a felesége háza elé s ott mellbe lötte magát. A golyó a második borda alatt behatolva, a tüdőt roncsolta szét, úgy, hogy a szerencsétlen, alig harminckilenc éves ember, néhány perc múlva meghalt.

Hogy mennyire elítélte a közvélemény Németh Józsefnét s hogy mily közismeretű volt az asszony eléggé el nem ítéhető önző, kegyetlen és ledér volta, igazolta az is, hogy midőn Németh József holttestét megtalálták az utca sarában vértől borítva, a zajra elősietett, de férje hullájánál könnytelen szemekkel és részvéttelül ácsorgó asszonyt hangos szitkok kíséretében meg akarták verni, úgy, hogy a rendőrség részéről megjelent Trixler Aladár ügyeletes rendőrbiztos alig tudta megfékezni a jogosan felháborodott embereket.

A felesége áldozata gyanánt elhalt, jobb sorsra érdemes öngyilkos hulláját kiszállították a budai külvárosi temető hullaházába, hol Tolnai Vilmos dr. városi tisztviselő orvosi ismételve konstataulta a beállott halált s megejtette a hivatalos vizsgálatot is.

Németh József zsebeiben egy a feleségének szóló levelet, egy német nyelvű, Bécsben kelt végrendeletet és egy üres pénztárcát találtak.

A fiatal öngyilkost ma délután 5 órakor temették el a budai külvárosi temető halottas házából s ezzel véget ért az a tragédia, mely-

nek, mint számos ilyen tévesztett élet tragédiájának — az asszony az oka!

Este 5 órakor a boldogtalan sorsu Németh József temetésére óriási tömeg gyűlt össze. A koporsót barátainak virágkoszorui borították, szem nem maradt könny nélkül, mindenki a szerencsétlen áldozatot sajnálta.

Mikor a koporsót leeresztették a sírgödörbe, az áldozat felesége jajgatásban tört ki. A felizgatott tömeg azt vélte, hogy az asszony csak tetteteli a fájdalmat, még bőszültebb lett.

Egyre kiabáltak:

— Üssétek agyon a nyomorultat! Dobjátok a sírgödörbe! Meg kell kövezní! Gyilkos!

És a három kis árva sirva nézte anyjának gyalázatát.

A másik pillanatban az özvegy gyászfátyolos kalapja a levegőbe repült és száz kéz emelkedett fel, hogy agyonüssék, széjjel tépjék.

A temetkezési szolgák láklyákkal ütötték szét a felbőszült tömeget és a megyei huszárok testükkel fedezték a gyászoló özvegyet, hogy a nép dühe izzé-porrá ne zúzza. Végre a kocsiiig tudták a nép szitkai között kisérni, azután körülfozták a kocsit és kísérték mindaddig, míg a feldühödött tömegeből ki nem érték.

H i r e k.

Pécs, 1899. november 2.

Levél a kaszárnyából.

Édes szüleim!

Kivánom, hogy ezen pár sor írásom friss, jó egészségben találja kendteket, melyekhez hasonló jókat kívánok az alsó meg a felső szomszédoknak is.

En szerencsésen meggyüttem. A vasuti restaurációban három pohár bort ittunk meg a Törköly Gyuricával, a ki nem a mi falunkbéli, de azért ismerhetik, mert most én mellettem fekszik a kaszárnyában.

Nem tudom, mi baja eshetett szegény Gyuricának, de igen keserves nótákat énekelgetett. El is küldöm, mutassák meg otthon az első legénynek (hej, a rozmaringszálát, de kár, hogy nem én vagyok mán az!) — hadd tanulják belőle.

Aszongya az a nóta:

Napótától gyün egy madár magába,
Nem gyün ide az a madár hijába;
Vissza-vissza fujja a szél a tollát,
Jó az Isten, szép legénnek szép lánt ad.

Napótától gyün egy csillag magába,
Nem gyün ide az a csillag hiába;
Bánatomat csak elvinné magával,
Csak egyedül maradnék a babámmal.

A nótája is, de fáj, hanem aztot innenrül usse hallják kentek.

Ittend a városba nincsen semmi ujság. Pereces embereket láttam, akik két krajcárjával vesztegetik a peracet.

Osztán hogy meggyüttünk, még csak délután volt. A kaszárnyába másnap köllött mennyi, hát elnéztünk az egyik korcsmába, Mink csak ketten voltunk a Gyuricával, de későbbet gyütték regruták, hanem azok városiak voltak.

Nem is néztek mifelénk, mink se törődünk velük. Eb kurta, megélünk a magunk kenyerén is!

Osztán lehetett olyan kilenc óra, mikor összeveszték. De hiszen azok össze se tudtak vesznyi! Csak karimzsálták az egymás képét, hanem flaskó nem röpült egyiknek a fejéhez se. De még az asztal lábát se szedték széjjel — meg hát csöndér se gyütt. Peig mindig lestem, mikor nyílik az ajtó, akin hogy be-duggya a tollas kalaptyát. De csak nem dugta.

Egy kis bluzos ember tévedt be; azt gondoltam, hogy vasutas, de a városi regruták azt kiabáltak, hogy hajdu, hajdu!

En mán láttam hajdut, mikor a főbiró urat falunkba kísérté, de ez nem olyan vót. Hanem az még se sokat teketóriázott. Odaállt elejbük s aszonta:

— Kövessenek az urak!

Bizony bevitték minket is. Befogtak bennünket egy éccakára. Reggel aztán, hogy ki-keveredtünk, az utcán olyan uriképű katonákat láttunk. Szép extra ruha volt rajtuk, aztán a bluzokon meg sárga zsinór.

Tisztességgel megkérdeztük tőlük, hogy milyen katonák legyenek. Aszonták, hogy ángyérige trájligós.

No, az apám se hallotta. Azt se tuggy az ember, hogy melyik a vezeték meg a keresztnevüket.

De mostan már bezárom leveletem, mert bekő fordunyi az kaszárnya kapuján.

Hajpál Marcin,

magam keze a 19-eseknél.

Naptrend 1899. november 3-án.

Naptár: péntek, nov. 3. — Róm. kath.: Malakias. — Prot.: Pirmin. — Görög-kel.: (okt. 22.) Aberc. — Zsidó: R.-chod. — Nap két 6 óra 49 perckor; nyugszik 4 óra 38 perckor. — Hold két 7 óra 17 perckor; nyugszik 4 óra 40 perckor. Ujhold 1 óra 43 perckor délután.

Időjárás. Kilátás a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: derült, száraz idő, éjjeli fagy várható.

Építési bizottság ülése a városházán d. u. 3 órakor.

Színház: »Királysöktetés«, operett; itt először.

— **(Halottak napja.)** Gyászünnepe volt ma a keresztény világnak. A templomokban gyászmiséket tartottak ma az elhaltakért, tegnap este pedig volt a temetők ünnepe. Temetőink fényesen voltak kivilágítva s emberáradat járta a temetőt kora délutántól esti hét órai harangszóig. És virágos kertté változott a halottak hazája; fény és illat szállt le a sírok fölé s hangzott a zsolozsma és az imádság. Egy nap a holtakkal törődtek az élők s ma már megindult ismét a hétköznapi élet vására, a küzdelem a létért, a hiúságért, mely ott ér véget a sírnál — mindörökre!

— **(Építési bizottsági ülés.)** A város építési bizottsága holnap (pénteken) délután 3 órakor ülést tart a városháza gazdasági tanácstermében. Az ülés tárgya újabb építési engedélyek kiadása lesz.

— **(Tartalékosok kinevezése.)** Radnai Emil és Gosztanyi Gyula, pécsi 19-ik honvédgyalozezredbeli volt egyévi önkéntesek, tartalékos hadapród-tiszthelyettesekké nevezettek ki.

— **(Jóváhagyott alapszabályok.)** A görcsönyi róm. kath. olvasó-egylet alapszabályait a belügyminiszter a jóváhagyási záradékkal ellátta.

— **(Névmagyarosítás.)** Lágler Kornél, magyar államvasuti gépészmérnök, pécsi lakos, valamint kiskoru gyermekei Erzsébet és Edith, vezetéknevüket belügyminiszteri engedéllyel Lakira magyarosították.

— **(Uj anyakönyvvezetők.)** A belügyminiszterium vezetésével megbízott m. kir. miniszterelnök Baranyavármegyében a kácsfalui anyakönyvi kerületbe Kovács Pál segédjegyzőt, a magyar-bólyiba Szedlák Béla segédjegyzőt és végül a magyar-mecskeibe Szöllőssy Jenő segédjegyzőt anyakönyvvezető helyettesekké nevezte ki és valamennyit a házassági anyakönyv vezetésével és a házasságkötésnél való közreműködéssel is megbízta.

— **(Tiszti főszemle.)** Holnapután, november 4-én lesz a tartalékos tisztek főszemléje, melyet minden évben a jelzett napon szoktak megtartani. A főszemlén az összes fegyvernembeli tartalékos tisztek résztvesznek s Pécsen az 52-dik gyalozezred tisztjei a Frigyes-laktanyában, a 19-ik honvédgyalozezred tisztjei a Littke-kaszárnyában és a 8-dik

honvédhuszárezred tisztjei a Fehérvár-laktanyában jelentkeznek.

— **(Főispáni vizsgálat.)** Báró Fejérváry Imre dr. főispán ma vizsgálatot tartott a városházán. A főispán az adó nyilvántartási hivatalt vizsgálta meg s a vizsgálat csak az esti órákban ért véget.

— **(Az egészségügyi bizottság ülése.)** A város egészségügyi szakbizottsága f. hó 6-án (hétfőn) délután 3 órakor ülést tart a városháza közgyűlési termében.

— **(Kasza József dr. emléke.)** Jogakademiánknak két év előtt elhunyt költői lelkületű tanára, Kasza József dr. emléke iránt az idén is lerótta kegyeletét jogakademiánk ifjusága. Tegnap délután a jogászság testületileg vonult ki az elhunyt sírjához s megkoszoruzták elhunyt tanárjuk sírját.

— **(A szegényügy rendezése.)** Tegnapelőtt este hat óra után ért véget az a tanácskozás, melyre báró Fejérváry Imre dr. főispán hívta össze a városházára a polgármesteri helyiségbe a városi Tanács tagjait s melynek célja a pécsvárosi szegényügynek hivatalos és társadalmi uton együttesen leendő rendezése. A tanácskozás eredménye lett, hogy elhatározták, miszerint egy szövetségbe vonandók az összes pécsi jótékony és humánus intézetek s ezeknek együttes működése úgy szabályozandó, hogy a szegényügyi mizériák megszüntetésére képesek legyenek. Az előmunkálatok befejezése után az ügyet bővebben ismertetni fogjuk.

— **(A baranyamegyei általános tanítótestület.)** folyó hó 13-án (hétfőn) a vármegyeháza közgyűlési nagytermében délelőtt 9 órakor tartja évi rendes közgyűlését. A tárgysorozat a következő: 1. Elnöki jelentés és a pénztárvizsgáló bizottság jelentése. 2. A tanterv revíziója. Előadja: Schmidt Boldizsár, pécs-bányatelepi népiskolai igazgató. 3. A tanítók Háza és az Eötvös-alap ügye. Ismerteti és javaslatot tesz Reberics Imre elnök. 4. A módosított alapszabályok bemutatása. 5. Tisztújítás. 6. Indítványok.

— **(Vásár Villányon.)** Mult hó 30-án tartották meg a villányi országos vásárt. A vásár ez alkalommal nagyon sikerült volt, már talán 2—3 év óta nem volt ilyen látogatott. Legélénkebbnek volt mondható a lóvásár.

— **(Szép emlék.)** A szőlő és borkereskedési tanfolyamot sikeresen végzett 15 tanuló, az együttlétük emlékeül egy nagyobb csoportképen levették magukat. Bucher Alajos központi kerületi felügyelő, mint a tanfolyam vezetőjével és Ullusni Károly pécsváradai kerületi felügyelővel az élükön. A felvételt Hammedi Gyula pécsi fényképész eszközölte.

— **(Vitriol-dráma a Nádorban.)** A Nádor szálloda ódon falai között ma korán reggel véres szerelmi dráma játszódott le. A szálloda szobaasszonya, özv. Bús Jánosné, volt a vitriol-dráma áldozata, a kin egy férjétől elhagyott asszony állt boszut.

A szobaasszony viszonyt folytatott a Nádor szálloda éttermében működő főpincérel, Molnár Istvánnal. Molnár István azonban nős volt, s míg ő szerelmének élt, addig felesége otthon éhezett. A szobaasszony, a ki időközben vagyonkára is tett szert, sok minden széppel és jóval kedveskedett Molnár Istvánnak. Megvett neki mindent, a mit csak az megkívánt.

Molnár István ezalatt annyira elhanyagolta két hét óta betegen fekvő szegény fele-

ségét, hogy az már-már éhen halt. Keresetéből mitsem küldött haza, felesége pedig szintén nem kereshetett, mert betegen feküdt. Négy hét óta Molnár István nem is volt otthon és szegény felesége annál nehezebben bírta elviselni férje távollétét, mert tudta, hogy az keresetét a szeretőjével költi el, a kivel együtt él.

Boszut esküdtött tehát.

Ma hajnalban elbujt a Nádor szálloda egyik zugában és várta a szobaasszonyt, míg az előjön. Csakhogy sem férje, sem pedig az asszony nem jöttek, valahol a városban voltak és dárídoztak. Végre reggel felé léptek hallatszottak felfelé a lépcsőkön. Az asszony jött. Molnár Istvánné vitriollal színig töltött üveget rántott elő kendője alól és reá öntötte. Óriási sikoly és keserves jajgatás töltötte be a Nádor szálloda ódon falait.

— Segítség! Gyilkosok! Gyilkosok! kiabált kétségbeesetten az asszony.

A szálloda személyzet összefutott és ott látta kinosan vergődni a lépcsők előtt az asszonyt, kinek a vitriol összeégette az egész nyakát, vállát és egyik oldalát. Egy ujjnyira mélyen beégett a husába a gyilkos szesz és megfeketítette az égési helyen testét.

Az asszonyt beszállították a városi köz-kórházba s most ott van ápolás alatt.

A vitriol dráma lejátszódásakor még nem tudták, ki a tettes. Molnár Istvánné teljes erejéből futni kezdett, a Nádor kávéház főpincére Gyarmathy Imre azonban utolérte. Akkor felismerte a boszuálló teremtést, a ki zokogva esett össze előtte. Felsegíttette és szabadon bocsátotta. A rendőrség megindította ellene a vizsgálatot.

— **(Megbabonázott asszony.)** Nem csekély ribilliót okozott tegnap Vasas község határában egy körülbelül hatvan éves öreg asszony, ki minden járókelőt megfogott és éktelen siránkozással panasolta, hogy ő belé rossz szellemek bujtak, kik nem hagyják békében s folyton futásra ösztönözik. Végre sikerült a szerencsétlen öreg asszonyt annyira lecsendesíteni, hogy be lehetett a községbe szállítani, ahol aztán kisült, hogy az öreg asszony már huzamosabb idő óta csendes elmebeteg s valószínűleg az utóbbi időben tört ki rajta az üldözési mánia. A megtébolyodott asszonynak elszállíttatása iránt megtették a szükséges intézkedéseket.

— **(A szocialisták kegyeleto.)** Tegnap délután 3 órakor a helybeli szocialdemokrata-párt tagjai kivonultak a szigetikülvárosi temetőbe, hogy ott a halottak napja alkalmából kegyeletüket leróják elhunyt elvtársaik, Horvatics Imre és Kássády Sándor sírja felett. Az előbbi sírjára Végh Juliska, az utóbbiára Nemes Anna helyezték el a piros szalagos koszorukat s rövid beszédben emlékeztek meg az elhunytakról.

— **(Harmadszor mentették ki a Dunából.)** Szösz Péter szegzárdi lakos már harmadizben szaladt neki a Dunának, de bármennyire is vágyódott a 85 esztendő agastyán a hullámsír ölelő karjai után, nem sikerült neki ez harmadszor sem. Szösz Péter tegnapelőtt ugrott a Dunába, de Szekeres András nevű szomszédja kimentette a már fuldokló öreget. A szegény agastyán azért kereste a halált, mert fiát elvitték huszárnak és most nincs senki, a ki őt eltartsa. Volna ugyan még egy — még pedig jómódu — korcsmáros fia, de ez nem segítyezi őt; ez a körülmény szintén hozzájárult az elkeseredéshez, mely a szegény agastyán elhatározását befolyásolta.

— **(Még híresek leszünk.)** »Kassa meg Pécs« címmel így ír egyik fővárosi lap: »Vezet mind a kettő. Az első házasságok, a második meg születések dolgában. Legalább

ugy mondja a statisztika. Az meg szavahihető, kételkedni benni nem lehet s nem szabad. Kassának sok a menyasszonya meg a vőlegénye. Pécsen meg tömérdek a csecsemők száma. Mig ott nagy keletje van a menyasszonyi fátyol és koszorúnak, addig itt nem győzik a kereskedők a bölcsők szállítását. Zene meg vidámság dolgában vetekedhetik egymással a két város; a lakodalmi zene meg a keresztelő vigasága tullicitálja egymást. Pécs vigasztalódik; amig megnő sok aprósága, elől fog járni majd a házasságok számadataiban is.

— (**Difteritisz.**) A beállott hideg idővel szinte napról-napra érkeznek a fellépett járványokról szóló hírek. Legujabban, mint értesülünk Goricán a difteritisz lépett fel járványosan, azonban szerencsére idejekorán észrevették a bajt és dr. Dávidovits megkezdte a járvány elleni oltást, mi azzal a haszonnal járt, hogy a megbetegedettek legnagyobb része már túl van a veszélyen s a járvány is szűnőfélben van.

— (**Erzsébet kert.**) Dicséretes és utánzásra méltó módon hódolt a közelmúltban feledhetlen emlékű Erzsébet királyné emlékének. *Lutyánszky* László állami tanító. Midőn — ugyanis — az uraságtól egy jókora darab kertföldet kapott, azt nem használta fel a saját céljaira, hanem az iskolás gyermekek között egyenlő arányban osztva fel velük azt beültette s így a község tanköteles gyermekeit fokozatosan megismertette a kertészettel is. A kert fainak gyümölcsét a napokban szüretelték le, s valóban iskola ünnep számba mehet az a szüret, melyen az apró gyermekek saját munkájuk gyümölcsét vitték haza kosárkáikban szülőiknek. Természetes, hogy a főérdem a tanítóé, ki a gyermekek kertjét »Erzsébet kert«-nek nevezte el és önként lemondott az őt jogosan illető földrészről.

— (**Beverte az ablakait.**) *Gyurákovics* János alsó-nyéki szolgálégy hiába ostromolta szerelmével *Budai* Erzsébetet, mert az hallani sem akart róla. Ezért azután a szerelmes szolgálégy boszut forralt *Budai* Erzsébet ellen. A napokban ugyanis éjjel beverte ablakait s egy kő *Budai* Erzsébetet el is találta, a ki e miatt feljelentette őt.

— (**Baromfitolvajok.**) *Hauvasser* Tamásné, báttaszéki lakos, társnőivel nem kevesebb, mint 52 drb kacsát, 6 drb csirkét és 5 drb ludat lopott. A zsákmány egy részét azután eladogatták, a többit pedig leöldösték és éjjeli tivornyák alkalmával elköltötték. A csendőrség a baromfitolvajokat feljelentette a bíróságnak.

— (**Apagyilkosság?**) Viszlón véres orgyilkosság tartja izgatottságban a lakosságot. *Balázs* Józsefet, a község egyik leggazdagabb polgárát, háza udvarán orozva lelőtték. A merénylet mögött családi tragédiát, apagyilkosságot gyanítanak és a csendőrség már meg is indította ebben az irányban a nyomozást. *Balázs* József, a kinek már nős fia és unokái voltak, három év előtt másodszor is megnősült és azóta fiatal felesége egy gyermekkel is megajándékozta. Fianak sehogysem tetszett a dolgok ilyen fordulata és azóta folyton civalkodott az atyjával. A napokban az öreg kiment az udvarba, a mikor lövés dördült el és *Balázs* József szíven találva, holtan rogyott a földre. A csendőrség erélyesen nyomozza a gyilkost.

— (**Vasuti hírek.**) A pécs-kisköszegi helyiérdekű vasut építését hir szerint a tavasszal megkezdik, miután a munkálatok készen

vannak s a financirozás is sikerült. — Az eszék-djakovo-verpoljei vasut nemsokára megvalósul, miután az épített Magyar Hitelbank már a kisajátítási ügyeket lebonyolítja, hogy az építkezést a tavasszal megkezdhesse. Ez a hir annyiban érdekel bennünket, mert ez a vasut a budapest-szerajevói vasutnak egy szakasza és folytatása a tervezett báttaszék-mohács-monostori vasutnak.

— (**A pofon.**) Nagy-Mányok községhez tartozó »nyul-csárdá«-ban iddogáltak a falu legényei a murcit, a mitől olyan harcias kedvök kerekedett, hogy minden áron verekedni akartak. A harcot *Fodor* Gyula kezdte meg azzal, hogy *Molik* Jánost arcul ütötte. Lett erre általános pofozkolódás, az utcára kerülve pedig botokat ragadtak és egymást alaposan helybenhagyták. A harctérről sebesülve tértek haza *Fodor* Gyula, *Molik* János, *Vagner* János és *Scharfenberger* János.

— (**Véres verekedés.**) Vigan mulatott a két *Lázár* testvér a paksi vásáron az egyik sátor alatt. Huzatták a cigányokkal kedves nótáikat, mignem a zenészeknek *Szekeres* Ferenc rác-egresi gulyás azt parancsolta, hogy most már neki muzsikáljanak. Ezt a jókedvű *Lázár* József és *Lázár* György nem engedték, a miért azután az egész mulató társaság birokra kelt, majd késeket vettek elő és a *Lázár* testvéreket halálosan összeszurkálták.

— (**A tánciskola kezdete.**) Holnapután, november 4-én, végre megkezdődnek a tánciskolák is. A fiatalság körében igen nagy az érdeklődés és *Herczenberger* bácsink, az érdemes táncmester, alig győzi a sok beiratkozót felvenni. A beiratkozások az ő lakásán, *Anna* utca 10. történnék. Ismét lesz délutáni és külön esti tantolyam. Mindkettő iránt a táncra termett aranyifjuság között igen nagy az érdeklődés.

— (**Meglopott színész.**) *Nádasy* Józsefet, színházunk jeles komikusát ma meglópták. *Kovácsik* János színházi szolga valahogy kezébe kerítette *Nádasy* arany óraláncát s azt elemelvén, megszökött vele. A rendőrség táviratozott mindenfelé, hogy a tolvaj szolgát tartóztassák le.

— (**Halálozás.**) *Fürst* József, gyógyszerész, Prágában meghalt. Elhunytát özvegye, született *Reeh* Hermin és családja gyászolják. Temetésére *Reeh* György városi tanácsos az éjjel Prágába utazott.

— (**Jóbarátok jóbarátnak.**) Néhai *Mesterházy* Károly, volt törvényszéki telekkönyvvezető, siremlékére jóbarátai kedves megemlékezést készítették. Az oszlopra kivették az elhunyt jóbarát domborművé arc-képét. A temetők tegnapi ünnepe alkalmából a diszesen felékesített siremlékről cipruságaktól körülveve nézett már le az elhalt jóbarát nemesvonásu arca jóbarátaira, kik sirját tegnap felkeresték.

— (**Megtámadott temetőőr.**) Tegnap este, a temetők ünnepe alkalmából sem lehetett elkerülni, hogy holmi részegfejű individuok botrányt ne okozzanak. A budaikülvárosi temetőben történt ez a sajnálatos eset, hol *Tamás* Mihály és *Horváth* József nevű muzsikus cigányok összevesztek egy temetőcsőszszel s azt botokkal támadták meg. A rendező és kegyeletsértő embereket azonban csakhamar lefűlelték s példás szigorúsággal meg fogják őket büntetni a temetőben okozott botrányért.

— (**A legnagyobb pályaudvar.**)

A világ legnagyobb személypályaudvara bizonyára a bostoni pályaudvar, a melyet most építenek. 216 méter hosszú és 198 méter széles a csarnoka, a melyek alapterülete tehát 40.100 négyszögméter. Ez a pályaudvar emeletszerűleg épül, a felső emeleten 28 legyezőszerűleg elágazó sinpárt helyeznek el benne, az alsó részben pedig a két egyenesen végigmenő sinpár fogja a helyi forgalmat szolgálni. Az alsó két peronon 2500 ember fog elférni. A helyi forgalom naponként 2000 vonat számára van számítva.

— (**Tolvajok a faluban.**) Somogyon a napokban valóságos tolvaj járás volt. Nem kevesebb, mint négy gazda emelt panaszt a községi előjáróságnál, hogy az éj folyamán tolvajok jártak a háznál és kisebb-nagyobb lopásokat követtek el. Így *Kis Kovács* Györgytől egy bundát és két kabátot, *Bozsó* Jánostól három libát, *Gergely* Istvántól két pár csizmát és *Dallos* Józseftől pedig három kabátot emeltek el a tolvajok, kiket erélyesen nyomoznak.

— (**Tűzek.**) Tegnap hajnali 5 órakor a *Jeszenszky* Ferenc orsz. képviselő ratkócai pusztáján egy szénakazal kigyuladt. Hogy az egész takarmány és szalma készlet nem esett áldozatul a gyújtásból eredt tűznek, az csak a goriciainak köszönhető, a kik teljes számmal megjelentek a helyszínén, egy-egy kanna vizet hozva magukkal, ami a teljesen víztelen pusztán nagy értéket mentett meg. A széna kazal egyrésze megsemmisült. A kár körülbelül 800 frt, a mi nem volt biztosítva. — *Deutsch* Miksa, Gyula pusztai bérlő udvarán, az elmúlt éjjel egy nagy szénakazal kigyulladt. A tüzet azonban sikerült idejében lokalizálni, úgy hogy a szomszédos lakó épületet és magtárt nem érintették a lángok. — Villányban *Hummel* György mézárós és korcsmáros istállója a napokban ismeretlen okból kigyullandt és porrá égett. Lényegesen megnehezítette az oltási munkálatokat az a körülmény, hogy a tűzszínhelyén megjelent fecskendők repedt voltuknál fogva hasznavehetlenek voltak s Villányban jelenleg sem önkétes sem hivatásos tűzoltóság nincs, mi egy olyan nagy községre nézve könnyen végzetessé válhatik.

Vidéki hátralékosainkat tisztelettel kérjük, sziveskedjenek hátralékaikat mielőbb beküldeni.

Művészet, irodalom.

○ **Görög rabszolga.** Kedden este került ötödször színpadra színházunkban a »Görög rabszolga«. *Sidney Johnes* fűlbemászó zenéjű operettje, mely mind nagyobb tért hódít és a kedves zene annal kellemesebben cseng fülünkbe, minél többet van alkalmunk hallani. A közönség most is szépen megtöltötte a színházat és lelkesen tapsolt a szereplőknek. A bájos *Aspásia*, a szerelmes *Antónia*, a csintalan *Iris* kellemes szórakoztató estét nyújtottak a közönségnek. A férfi szereplők is mind szabadon és biztosan mozogtak a színpadon, teljesen elemükben voltak és látszott, hogy szerepeikbe belelélték magukat. A kórus kitűnően működött, úgy, hogy még azok is, a kik negyedszer, vagy ötödször látták a darabot és élvezték a fűlbemászó zenét, nagy élvezetet találtak az előadásban.

(Np.)

⊙ **Molnár és gyermeke.** Tegnap délután a Mindenszentek napjának emlékére, mint évente rendszeren, a »Molnár és gyermeke« című színmű került színre telt ház előtt. A szereplők mindegyike igen jól játszott s a darab aktuális voltára tekintettel, hatást is értek el. *Sebestyén, Hadrik, Nagy Vilma, Batosi, Batosiné és Könyves* igen jól megállták helyüket s dicséretesen oldották meg feladataikat.

Henschel fuvaros.

Színmű 5 felvonásban.

Irta Hauptmann G.

Bemutató előadás 1899. nov. 1.

Hauptmann Gerhardtnek eme mély naturalizmussal megírt darabjában senki sem ismerne rá arra a poetikus lelkű költőre, minek a közvélemény Hauptmann »Hannele« című symbolikus színműve után ítélve tartotta.

»Henschel fuvaros« című drámájával a szerző nem csak sokoldalúságát dokumentálta, hanem bebizonyította azt is, hogy ama komoly író emberek közül való, kikkel számolni kell a kritikanak.

Nem keres üres, de nagy hangu frázisokat, nem hajhász hatást s olyan alakokat visz a színpadra, melyeket a mindennapi életből ragadott ki. Nyelve az a keresetlenül természetes, melylyel a mindennapi életben egymással beszélni szoktak s akire nem gyakorol hatást a »Henschel fuvaros«, az ama emberek közül való, akik vakon élnek le napjaikat s részvétlenül, minden megfigyelő képesség nélkül mennek el a hétköznapi élet ezer szürke s mély tragikus momentumokat magukban rejtő eseményei mellett.

A tegnap este színrekerült premiére tulajdonképeni meséjét már közöltük olvasóinkkal s így csak a tegnapi estéről kell még beszámolnunk. Miután a színházi eseményekről szóló referádák rendszeresen bizonyos fokú kritikát rejtenek magukban, ez alkalommal — kritikáról lévén szó — a közönséggel toglalkozunk első sorban.

Könnyen érthető, — bár indokolatlan — hogy közönségünk nem pártolja nálunk a valóban kifogástalan előadásban színrekerülő drámákat. Végre is nem lehet mindenki műértő s színházi publikumunk nem azért rakja Thália istennő oltárára áldozatait, hogy ennek vagy annak a drámának irodalmi becsét bírálja fölül, hanem látni és főleg mulatni akar. Nos, aki mulatni akar, az ne nézze meg a »Henschel fuvaros«-t, mert ez a darab nem mulattató, pusztán az emberek életének egy jókora részét mutatja be művészies naturalizmussal, a maga meztelen mivoltában.

S mégis, tegnap mulatott a publikum, mulatott a szó legteljesebb értelmében. A leg hatásosabb jelenetknél olyan kacagás hallatszott, mintha láthatlan manók csiklandozták volna a nézőket.

Nem akarunk azzal a célzatos és banális közhelylyel élni, hogy csupán a »karzat nevetett«, mert bizony volt leplezhetlenül előkelő »derültség« a földszinten és a páholyokban is.

No de persze ma már nem oly humanusak az emberek, hogy hatással legyen rájuk egy fuvaros kocsis tragédiája, ki elég ostoba, hogy a feleségének adott ígéretének megszegése miatt paralylikussá lesz és még hozzá szívszélhűdést is kap.

Aztán mondja kedves Hauptmann ur, nem tudja ön azt, hogy a modern színpadi műveket ma már nászjéjekkel, a férjek felszarvazott voltán kacagó házibarátok csintalanságával szokás befejezni? Nem tudja ön, hogy a házasságtörés arómája ma már elcsépett bliktri? Szegény germanok! Mikor lesztek ti oly előkelően trágárok, mint a franciák? Soha! S ti mertek még színpadi határról beszélni?!

A mi az előadást illeti, az ép oly kifogástalan volt lényegében, mint Tiszay aerájában minden dráma.

A címszerepet — tuzás nélkül mondva — erős drámai vonásokkal, nagy tudással és mély pszichológiai értelemmel *Könyves Jenő* kreálta, kinek minden felvonás végén kijutott bőven a tapsból. *Könyves Jenő* tényleg olyan Henschel volt, mint a milyennek azt az alakot a szerző az életben elképzelte. Határozottan osztozott a sikerben (ha ugyan a közönség viselkedése után erről szó lehet) *Jeszenszky Irén*, kinek Hanneja valóban remek alakítás volt, nemkülönbben határozott dicséretet érdemel *Sebestyén Géza* mint *Siebenhaar*. Jó volt *Walther* szerepében *Batosi* is, csupán a birkozás jelenetében voltak kissé groteszkek a pózai és mozdulatai. Henschelné szerepét *Nagy Vilma* játszotta, ki ellen ugyan alapjában nem lehet kifogás, de meg kell jegyeznünk, hogy bár valamikor jónévű drámai színész volt *Nagy Vilma*, ma már tulságosan vérebe ment át a komika szerepköre.

Igen jók voltak még a kisebb szerepekben *Baróthy, Sarlay, Delli* és *Nádassy*.

Az előadás — dacára a csekély díszlet változásnak — háromnegyed tizenegyre tartott, de ennek a dráma öt felvonásos volta az oka. Bár őszintén szólva lehetett volna a dolog valamivel rövidebb is!

H—i E—r.

⊙ **Zsuzsika**, Lukácsi Sándor három felvonásos népszínműve, kerül színre vasárnap este először színházunkban, a címszerepben *Tiszayné* Ilonával s így előreláthatólag ismét egy kitűnő népszínmű előadásban lesz részünk. *Tiszayné* eddig még csak egy népszínműben, a »Gyerekkasszony«-ban volt alkalmunk látni. Ebben a darabban mutatkozott be s a pécsi közönséget egyszerre meghódította művészi alakításával.

Mellette még igen jó szerep jut *Mezeynek, Nádasinak, Batosinak, Nagy Vilmanak, Baróthynak, Sarlainak, Sebestyénnek, Batosinének* és *Jeszenszky Irénnek* a darabban.

⊙ **Köszönet a megyéspüspöknek.** *Gerece Péter* dr., a Régiségi és embertani társulat tegnapi ülésén Budapesten felolvasást tartott a pécsi püspöki muzeum régi siremlékeiről. A társulat nevében az ülésen köszönetet szavaztak *Hetyey Sámuel* megyéspüspöknek és felkértek őt a régi siremlékek monografiájának kiadására.

⊙ **A »Zenélő Magyarország«** zongora és hegedű zenemű-folyóirat november elsei XXI-dik füzeté a következő ének- és zongoradarabokat hozza: I. *Ivánfy Iván* »A betyár szerelme« balladát. II. *Langer Gusztáv* »A nagyanyácska« — »Grossmütterchen« salondarabot. III. *Kammerer Károly* »Havannai dal« (Havannera.) Hegedűre, zongora-kísérettel. E közkedvelt zenemű-folyóirat, mely 6 éves működésével az egész hazai zongorázó közönséget képes volt előfizetői sorába hódítani, minden egyes füzetével megmutatja, hogy a helyzet magaslatán áll, mind változatos műsora, mind pedig a legjobban megválasztott zenedarabjaival. Minden egyes füzeté hasonló gazdag tartalommal mindenkor 10—10 zeneoldalt tartalmazva jelenik meg s hozza a legjobb népdalok-, dalok-, kuplék-, táncok-, salondarabok-, opera és operette-ujdonságokat. Negyedéven 6 füzet 60 oldal zeneművet ad 1 frt előfizetésért. Előfizethetni csakis a »Zenélő Magyarország« kiadóhivatala (*Klöckner Ede*) zenemű-kiadóhivatalában Budapest, VI. Csengery-utca 62. a., honnan árjegyzéket és mutatószámot ingyen és bérmentve küldenek.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt csőd.** A szegárdi kir. törvényszék mint csődbíróság közzé teszi, hogy

a *Stark Mór* dunaföldvári kereskedő ellen 1896. évi január hó 17. napján elrendelt csődöt a csődtömeg felosztása folytán megszüntette.

Folyó sz. 36. Idénybérlet 36. sz. Páros bérlet.

Nemzeti Színház.

Péntek, 1899. november 3-án.

Királyszöktetés.

Regényes operette 3 felvonásban. Irta Klein Hugó. Fordította Fenyéri Mór. Zenéjét szerette: Kerner József. (Rendező: Tiszay.)

S Z E M É L Y E K :

Richárd	Kozma	Guttenstein	Tibor
Lipót	Delli	Nordeck	Szekula
Blondel	Mezey	Tichtenali	Nádasy

Szombat, nov. 4-én

Ugyanaz.

TÁVIRATOK.

— **A király halottaiért.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Bécsben a király megjelent a kapucinusok templomában, rövid imát mondva a királyné, Rudolf trónörökös, szülei és Albrecht főherceg sirjánál.

— **Az egyetemi tüntetések betiltása.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) Ma az egyetem rektora rendeletet függesztett ki az aula fekete táblájára, melylyel az ifjúságnak a »Hier« miatti tüntetéseit betiltja. A rektor maga elé hivatta az ifjúság vezetőit s kijelentette nekik, hogy megtiltja az ifjúsági tüntetéseket, mivelhogy ezek mindinkább utcai tüntetéssé fajulnak. Ez pedig nem egyezik meg az egyetemi ifjúság méltóságával.

— **Háboru Transzváiban.** (A »Pécsi Figyelő« eredeti távirata.) A londoni sajtó a délafrikai eseményekről kissé élesebben ír ma már. A »Times« azt mondja, hogy *White* tábornok terveit még a nem katonák is veszélyeseknek kell, hogy tartsák.

Londonból írják, hogy *Selborne* gyarmatügyi államtitkár tegnap Dumfriesben beszédet mondott, melyben kiemelte, hogy Transzvál már régóta minden lehetőt elkövetett Anglia délafrikai szupremáciájának megtörésére. Nem a boér államférfiakon mult, hogy Anglia európai hatalmassággal nem keveredett bonyodalomba. Ez a háboru kikerülhetetlen volt. Ha most nem tör ki, bizonyára kitört volna később, valamely nemzeti veszedelem idején.

Hamilton Georges lord, indiai miniszter, tegnap Esslingben beszédet mondott, melyben azt hangoztatta, hogy Délafrikában nemsokára megfordul majd a kocka.

Edinburghban a Délafrikába menő tisztek tiszteletére adott lakomán *Roseberry* lord a ladysmithi vereség kapcsán azt mondta, hogy meg lehet, miszerint Anglia ebben a háboruban még több zászlóaljat fog elveszíteni, hogy még több tisztnak kell életét föláldoznia és milliókat kell még kiadni, melyeknek számát egyelőre el sem lehet képzelni. Az az egy azonban bizonyos, hogy Anglia nem hagyhat abba olyan vállalkozást, melyet megkezdett.

KIR. TÁBLAI ÉRTESÍTŐ.

1899. évi okt. hó 30-án s a köv. napokon elintéztett ügyek.

(Rövidítések magyarázata: hh. = helyben hagyva, mv. = megváltoztatva, rmv. = részben megváltoztatva, fo. = feloldva, rend. = rendelvényileg vissza, ms. = megsemmisítve, rms. = részben megsemmisítve, vu. = visszautasítva, hna. = hely nem adatott.)

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püch Antal.*

- III. 2756. Dunaföldváron elhalt Németh János hagy. — hh.
2778. Dunaföldváron elhalt Krizsán János hagy. — vu.
2779. Paks községben elhalt ifj. Haas Jánosné hagy. — ms.
2780. Paks községben elhalt Paddi Izidor » — ms.
2796. Rácpetren elhalt özv. Schiffer Alajosné » — hna.
2813. Mauthner Ödön — Hónig János előleges szemle. — mv.
2815. Mühl Henrikné — Letz János s t. végr. — rend.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2059. Slitt József — özv. Spannenberger Imréné s t. rész. telj. — hh.
2160. Petkó István s t. — Vidákovics József s t. ing. tjog. — hh.
2488. Schey Róza — Buska János házass. felb. — hh.
2708. Takács Márton s t. — Széver Ferenc zárlat. — hh.
III. 2521. Kir. kincstár — Kis Pál s t. végr. — rend.
2710. Kristóf Béla s t. önk. ár. — hna.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2656. özv. ifj. Kummer Andrásné — Petrovics Károly 1000 frt. — hh.
2679. Tallián Józsefné — Tallián Anna vagyon köz. megszünt. — hh.
2680. Garai Józsefné — Csillag Pál s t. vagyon köz. megszünt. — hh.
2682. Dobri János — Dobri György vagyon köz. megszünt. — hh.
2694. Baga József — özv. Jelenek Teréz s t. szolgalm. — rmv.
2695. Kis Bocz Mihály s t. — Kis Bocz István öröks. — rend.

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2603. Haberényi Pálné — Bubregyh Imréné s t. öröks. — hh.
2615. M. kir. államvasut — hg. Esterházy hitbiz. kisaját. — fo.
2646. Szabadhegy község — Molnár István s n. 387 frt 87 kr. — hh.
2692. Bólis József s t. — özv. Bólis Andrásné öröks. — fo.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2525. Muraközi takptár — Ovcsár Bálint s t. zjog bek. — rend.
2537. Persa Erzsébet s t. — Persa János zjog előj. — hh.
2593. Umráth s t. cég — Oroszy József s t. » bek. — rend.
2605. Bihari Benő — Bácsvánin Szávó s t. » » — mv.
2606. Hirlinger Mór — Jungh László » előj. — mv.
2621. Beládi Mária — Mohácsi Árvatár » törl. — rend.
2635. Schwarcz Adolfiné — Schné Ignác » bek. — mv.
2690. Letenyi takptár — Tamás Ádám végr. — mv.
2697. Székely Ede — Glasch József s n. » — hh.
2700. Wiener Adolf — Raus Gábor végr. — rend.
2741. özv. Nesz Mártonné — Schmidt András s n. végr. — mv.
2742. Jakobi Fülöp — Fata Ferenc végr. — mv.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2082. Hertelendy Béla s t. — Steiner Ignác végr. — hh.
2093. Balázs Sándor — Ifj. László Pál végr. — hna.
2101. Wamoschor Nándor s t. — Vincze János végr. — ms.
2111. Pál István s t. — Inhof Mária s t. végr. — hh.
2138. Ágoston Sándorné — Ágoston Sándor végr. — rend.
2140. Schlesinger Zsigmond — Steiner Salamon ár. — vu.
2169. Mohácsi takptár — Thurn Ádám s n. végr. — rend.
2194. Tafferner Károly — Volkman János » — hh.

2206. Gottlieb Jakab — özv. Faddi Jánosné » — rend.
2218. Deutsch Ede — Novák Mihály s t. » — rend.
2219. Szerzsán József s n. — Ovcsár Bálint » — hna.
2753. Muraközi takptár — Hajdárovcis Mihályné végr. — rend.
2754. Muraközi takptár — Hajdárovcis Mihályné végr. — mv.
2793. özv. Nedelkovics Sándorné — Nikolics Vazul végr. — mv.

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3019. Szelestey Benő becs sért. — hh.
3020. Szabó Györgyné » — vu.
3053. Horváth (verg.) Mihály lopás. — rmv.
2065. Dongó Péter » — mv.
III. 2761. Deák Sándor rágalm. — mv.
2762. Katusin Filo » — rmv.
2802. Elkán Józsefné lopás. — rmv.
2805. Takács Róza » — mv.
2826. Berényi Józsefné k. t. sért. — rend.
2840. Vizi Imre közcs. ell. kih. — hh.
2841. Margalics Ferencné k. t. sért. — rend.
2865. Németh József (huszár) közcs. ell. kih. — hh.
2866. Lang Mór jogt. elsaját. — fo.
2879. Mészáros Ferenc közcs. ell. kih. — rmv.
2880. Fercsák György jogt. elsaját. — hh.
2893. Diósy Józsefné lopás. — hh.
2962. Sznopek József » — hh.
2948. Gróf Károly » — rmv.
2949. Vidovics (Jandók) József közcs. ell. kih. — fo.
2991. Albert György lopás. — ms.
2992. Bernáth József s t. lopás — hh.
3026. Protár Sándor közcs. ell. kih. — hh.
3028. Kobra István s t. lopás. — ms.
3041. Csizmadia István k. t. sért. stb. — rend.

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3022. Nagy Mihály gond. ok. suly. t. sért. — hh.
3097. Novoszelác Luka sikk. — hh.
3110. Sós Mihály s t. család. — rmv.
3266. Mohar Imre lopás. — hh.
III. 2993. Holczler István lopás s org. — rmv.
2950. Sável Jánosné s t. suly. t. sért. — hh.
2964. Radics Géza becs. sért. — hh.
2965. » közeg. ell. kih. — hh.
2968. Buzsáki János s t. suly. t. sért. — rmv.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 2947. Gaál Márton erősz. nemi köz. — mv.
2980. Barta István János erősz. nemi köz. — hh.
3017. Baumgartner Márton s t. hat. ell. erősz. stb. — mv.
3039. Rockenstein Mihály s t. párviadal. — rmv.
III. 2903. Simon Mártonné rágalm. — rmv.
2904. Ifj. Balog János » — rmv.
2905. Czinderi Ádám » — hh.
2025. Tabi Mihály » és becs. sért. — fo.
2945. Mayer Teréz anyakönyv. kih. — hh.
2989. Szercsik István rágalm. — hh.
2990. Szeker Mihály » — fo.
3036. Tormási Vendel becs. sért. és közcs. ell. kih. — rmv.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

- V. 2834. Csima Mihály s t. sikk. — fo.
2843. Schwarcz Lipót » — rend.
2962. Rab Györgyné ember ölés. — hh.
3021. Özv. Mitrovics Pálné hamis vád. — rend.
3023. Vác Sebestyén m. okir. ham. rmv.
III. 2848. Schwarcz Arnold hamis pénz kiad. — rmv.
2897. Roth János s t. sikk. — mv.
3137. Gombos István » — hh.

Előadó: *Varga Nagy István.*

- V. 2913. Máté János zsarol. — hh.
2915. Bálint Domonkos lopás. — hh.
2916. Szigethi Imre szem. szab. sért. — hh.
2959. Ecker Katalin s t. suly. t. sért. — rmv.
III. 2851. Géczy András s t. » — rend.
2952. Szusecz Mihály » — rend.
2953. Persák Ferenc » — fo.
2966. Fischer Sándor » — fo.

Elintézésre kitűzött ügyek.

Bejelentések 1899. évi nov. hó 6. s köv. napjaira

I. Polgári tanács.

Előadó: *Püch Antal.*

- V. 1913. özv. Misángyi Andrásné s t. — Keil Károly számad. per.
2864. Beke József s t. — Beke József holttá nyilv.

Előadó: *Tóttóssy Béla.*

- V. 2225. Auszterlicz Samu — Oroszi József s t. 769 forint.
2360. özv. Gradwohl Józsefné — Dr. Nemes Vilmos panasz.
2361. Kálmán István s t. — Kálmán Péter öröks.
2492. Gönczi Gizella — Rosinger Vince házass. felb.
2544. Schlesinger Róza — Goldfinger Jakab házass. felb.

Előadó: *Kaufmann Nándor.*

- V. 1871. Kreisler Sándor csódtóm. — Kreisler Géza s n. megtám.
1912. Kaszás Ferenc s n. — Deák János s n. ing. tjog.
2763. Dunaföldvári takptár — Szeniczey Ákos csódtómítás.
2198. Siklósi kölcsönös segély-egylet — Patzák Erzsébet s t. 1000 frt.
2308. Tolnavideki takptár — özv. Sofáry Lászlóné s t. 60 frt.
2324. Kremzer Károly — Horváth János s n. 152 frt 72 kr.
2379. Dunaföldvári járási takptár — Csrepka János s t. 112 frt.

Előadó: *Holics Gyula.*

- V. 2716. Póth János s t. — Póth Péter s t. öröks.
2718. Baranyamegyei hitelintézet — Klein Dávid 2491 frt 50 kr.
2722. Benedek József — Benedek Juli s t. vagyon köz. megszünt.
2736. Jovanovics Peró — Zsivkovics Dömjén s n. ing. birt.
7246. Hermann József — Hollósi János s n. birt. per.
2748. özv. Borbély Antalné — özv. Borbély Jánosné özv. jog elism

II. Polgári tanács.

Előadó: *Rökk Gyula.*

- V. 2709. Wirth F. X. cég — Pullai Zsigmond 600 frt.
2738. Geder József s t. — Stojkovics Józsefné ing. tjog.
III. 2634. Tóth Lajos — Szvitelszky Endre végr.
2696. Rákos József — Molnár Istvánné szakértői szemle.

Előadó: *Graff Károly.*

- III. 2706. Siklós nagyközség — Istokovics Antalné végr.
2751. Dr. Lówy Jakab — Dr. Kemény Zsigmond tjog bek.
2752. Wegbauer János s n. — Dr. Kemény Zsigmond tjog bek.
2757. Dr. Flóris Endre — Bendl Anna végr.
2765. Czuk Mihály — Szentkirályi Ferenc végr.
2766. Mányoki Mária — Borbás András »
2786. Bárdos Zsuzsanna s t. — Tolnamegyei takaréktár zjog bek.
2787. Krausz Menyhért — Krausz István s n. szolgalm. jog.
2790. Brdarics Éva — Brdarics Mikó felszól.
2801. Gring János — Gring Henrik s n. végr.
2804. Basch és Kaufmann cég — Csanádi Imre végr.
2805. Bötös István — Dózsa János végr.

Előadó: *Zsabokrszky Ferenc.*

- III. 2214. Délzalai takptár — Nagy József s n. végr.
2343. » » — » »
2246. Dr. Hilbert István — Szilágyi Ferenc s n. végr.
2253. Haberényi Katalin — Jakab András s t. »
2260. Csorba Ede — Burgner Albert s n. »
2836. » » — » »
2275. Barácz András s t. — László Péter s t. zárlat.
2279. Pécsi takptár — Gölöncsér János végr.
2297. Bellisics József s t. — Szabó József végreh.
2315. Hauser Teréz — Kis Péter s n. »
2316. Délzalai takptár — Pergár István s n. »
2354. Vuits Luka — Jakcsevics Istvánné »
2391. Sürü József — Dunaföldvári népbank » megszünt

Büntető tanács.

Előadó: *Bocz Alajos.*

- V. 3074. Lavicska Ferencné k. t. sért.
3076. Keszte Ferencné becs. sért.
3077. Höss Sándor s t. lopás.
3113. Schuk Antal becs. sért.
3139. Horváth Ferenc s t. becs. sért.
3164. Németh György s t. m. lak sért.
3171. Tormási Vendelné becs. sért.
3186. Tóth Ferenc lopás.
3232. ifj. Zsámár István s t. lopás.
3265. Horváth Zsófia »
III. 3042. Arany János m. lak sért.
3091. Bognár János s t. lopás.
3118. Kis Antal János s t. jogt. elsaját.
3174. Pécsi István lopás.
3176. Ekker Kata s t. lopás.
3199. Balogh Károly »

Előadó: *Cziglányi Béla.*

- V. 3160. Dernalits Kálmán s t. közveszélyű rong.
3170. Tóth János s t. suly. t. sért.
III. 3027. Boros Viki »
3079. Diensthoff Lajos s t. »
3080. Kocsis Gábor s t. »
3114. Bogdán Dániel s t. »
3115. Hideg Szabó István s t. lopás.

Előadó: *Angyal Pál.*

- V. 3066. Polgár Gyula s t. hat. ell. erősz.
3075. Nagy Sándor rágalm.
3140. Tolnai Mihály s t. rágalm.
3157. Ihász Ferenc s t. hat. ell. erősz. stb.
3162. Bárány Zsigmond m. lak sért. stb.

III. 3102. Göröcsönyi Józsefné becs. sért. s rágalm.
3116. Schlesinger Mórné rágalm.
3155. Kring János anyakönyvi kih.
3138. Szekeres Petronelia közeg. ell. kih.

Előadó: *Nábráczky Lajos.*

V. 2889. Fonyó Pongrác hiv. sikk.
3069. Dávid Jánosné hamis eskü.
3108. Molnár István s t. szánd. emberölés.
3131. Horváth Mihályné közokir. ham.
3226. Richter Ferenc szánd. emberölés.
III. 3332. Keszthelyi József suly. t. sért.
3333. Buzsics Mihály s t.

Előadó: *Varga Nagy István.*

V. 2960. id. Tóth György hat. ell. erős.
2963. Zubányai János s t. lopás s org.
2983. ifj. Zsiga Géza József s t. lopás.
III. 2967. Thierwald Mihály suly. t. sért.
3010. Szemelán Mihály — Takaró János s t.
becs. sért.
3029. Kovács Ferenc s t. sért.
3035. Löwi Ferenc org.
3081. Badics Ferenc becs. sért. közcs. ell. kih.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Sütő-tanonczok

teljes ellátással fölvetetnek
BUDAPESTEN

Köszler Jakabné

sütőüzletében.

VIII., Örömvölgy-utca 11. sz.

*További felvilágosítást Morgenstern
Béla helybeli sütőmester ad.*

4546. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. jbiróság mint tlkvi hatóság közhírré teszi, hogy a dárдай takarékpénztár végrehajthatónak Matzházi Mária férj. Paulicsek Jánosné és társai pécsi lakosok végrehajtást szenvedtek ellen 1300 forint tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. jbiróság területén lévő Darócz községben a 108. sz. tjkvben felvett 44., 243., 900., 901., 902., 917., 918. hrsz., 42. hrsz. ingatlanra a 9. sz. tjkvben foglalt közös legelőből $\frac{2}{704}$ részre, a 129. sz. tjkvben foglalt közös erdőből $\frac{2}{690}$ rész. ingatlanokra 1521 frt becsárban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlanok az 1899. évi november hó 28-ik napján d. e. 10 órakor Darócz községben a községházán megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 152 frt 10 krt készpénzben, vagy az 1881. LX. t.-cz. 42. §-a jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyminiszt. rend. 8-dik §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóságnál, 1899. évi július hó 28-án.

Molnár,

kir. albiró.

100. szám. A mohács-kölkedi ármentesítő társulat miniszteri biztosa.
M. b. 1899.

Hirdetmény.

A »Mohács-kölkedi ármentesítő társulat« **dunai védtöltésének magasbítási és erősítési munkálataira** ezennel ajánlati versenytárgyalást hirdetek.

A munkát 5 szakaszra felosztva szakaszonként, de esetleg egy vállalkozónak is kiadatik.

Az első szakasz a **Sokácztól a Glisó házig** tartalmaz **1799 frt 66 krra** előirányzott mintegy **3519 köbméter** —, a második a **Sepácztól az oláh cigányokig**, vagyis a 0—37. kereszt-szelvényig terjedő szakasz **6410 frt 40 krra** előirányzott mintegy **12820-80 köbméter** —, a harmadik, vagyis a város kültekén a 37—38 szelvényig terjedő szakasz tartalmaz **925 frt 50 krra** előirányzott mintegy **1851 köbméter** —, a negyedik vagyis a külteken a 38—69. kereszt-szelvényig terjedő szakasz tartalmaz **12130 frt 56 krra** előirányzott mintegy **50544 köbméter** —, végre az ötödik kültekén a 69—80 szelvényig terjedő szakasz tartalmaz **5064 frt 03 krra** előirányzott mintegy **21100-15 köbméter** földtöltési munkát.

Az első két szakaszról anyaggyűjtés nem állván rendelkezésre, a földet a vállalkozó köteles megszerezni és a vállalati áron a helyszínére szállítani.

A teljesítésre kerülő munka az időközben emelt nyúlógatok köbméter tartalmával kevesebb lesz.

Az ajánlatok 50 kr. bélyeggel és 10% bánatpénzzel ellátva, nálam **Mohácsen legkésőbb f. é. november hó 8 ikának déli 12 órájáig** lepecsételve adandók be. Az ajánlatokban az ajánlati összegek szakaszonként külön feltüntetendők, az egész munkára részletezés nélkül egy összegben tett ajánlat figyelembe nem lesz véve. Ajánlatok azonban tehetők külön egyes szakaszokra is.

A munka az 1., 3—5. szakaszokra a szerződés megkötésekor azonnal megkezdendő s befejezésig teljes erővel folytatandó, a 2-ik szakaszra nézve azonban csak a kisajátítási eljárás befejezte után lesz a vállalkozó által ez iránt hozzája intézett felhívásra 8 nap alatt megkezdendő.

Fentartom magamnak a jogot a tett ajánlatok között szabadon választani s a munkát egy vagy több vállalkozónak is szakaszonként kiadni, esetleg, ha műszaki tekintetek

26329. sz.

1899.

Hirdetmény.

A pécsi kir. táblánál szükséges és 1803 frt 20 krral előirányzott

átalakítási munkák

biztosítása érdekében:

Pécs város g. tanács-termében **1899. évi november hó 7-én déli 9 órakor** zárt ajánlati tárgyalással egybekötött nyilvános árlejtés tartatik.

Felhivatnak tehát pályázók, hogy **100 frt bánatpénzzel** felszerelt zárt ajánlataikat legkésőbb **1899. évi november hó 6-án déli 12 óráig** a polgármesteri hivatalnál nyújtsák be, vagy a bánatpénz letétele mellett a szóbeli árlejtésen vegyenek részt.

A vállalkozási feltételek Herbert J. g. tanácsnoknál betekintheők.

Pécsen, 1899. évi október hó 31-én.

A város Tanácsa.

vagy más körülmények indokolják; a munkát a tett ajánlatok mellőzésével háziilag fogantatni.

A tervek és részletes feltételek irodámban naponként reggel 9—12 óraig betekintheők.

Mohácsen, 1899. évi október hó 31-én

Német Lipót
miniszteri biztos.

Utánnomás nem díjazatik.

8224. sz.

Tlkv. 1899.

Árverési hirdetmény.

A dárдай kir. jbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Schwab József utóajánlata folytán Schuth Vincze és társa vilányi lakosok végrehajthatóknak Gettó János szent-istváni lakos végrehajtást szenvedett ellen 74 frt 34 kr. tőke és jár. iránti végrehajtási ügyében az árverést a dárдай kir. járásbíró területén lévő Szent István községben a 76. sz. betétben felvett 2401/6., 2402/6. hrsz., 56. házzal ingatlanból Gettó Jánost illető felére 346 frt 50 kiban megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fentebb megjelölt ingatlan az 1899. évi november hó 24-ik napján d. u. 3 órakor Szent-István községben a jegyzői irodában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alul is eladatni fog.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át, vagyis 34 frt 60 krt készpénzben, vagy az 1881. évi 60. t.-cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított s az 1881. évi november hó 1-én 3333-ik szám alatt kelt igazságügyminiszt. rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Dárdán, a kir. jbiróság mint tlkvi hatóságnál, 1899. évi aug. hó 12-én.

Dr. Molnár albiró helyett:

Székács,

kir. albiró.